

godt; det er jo netop Foraarets Tegn. Alt dette Dogmevæsen er dog kun Udenværker, Hylstret, hvis Sprængning aabenbarer Troens sande Kærne. Og saaledes i alle Forhold. Det er saa langt fra, at vi Kristne har noget at frygte af Videnskaben, at man roligt tør forudsige, at vi netop fra den Side kan vente den virkningsfuldeste Hjælp i Kampen for Sandheden. Hvor kunde det ogsaa være anderledes? Grib ind hvorsomhelst... tag Fysikens forholdsvis nyligt beviste Lære om, at intet i Naturens Husholdning gaar tilspilde, at ikke et Atom forgaar — om det end ofte ser anderledes ud — men blot overgaar i en anden Tilstandsform. Lad os tage et Eksempel. Der brænder et Baal paa Marken. Det tager sig ud, som om Brændselhoben fordunster til et Intet og kun efterlader en Smule Aske. Men det er jo i Virkeligheden ikke saa. Ved Ildens Hjælp antager den en anden Eksistensform, der ikke er synlig for det menneskelige Øje. Se, peger nu ikke dette paa mærkelig Maade hen paa den kristne Udødelighedstro? Eller tænk paa de moderne Arvelighedsteorier, paa Lægernes Paavisning af visse uhyggelige Sygdommes Forplantning gennem hele Slægter, og sammenlign hermed Bibelordet om Fædrenes Synder, der hjemsøges paa Børnene indtil tredje og fjerde Led. Eller tag den moderne økonomiske eller politiske Videnskab, tag selve det socialdemokratiske Partis Fremskridtsløsen: Frihed, Lighed og Broderskab, — det er jo alt sammen de første kristne Brodersamfunds Love, hvis Fuldkommenhed her faar sin videnskabelige Bekræftelse. Overalt, hvor der søges og prøves i Alvor, opdages paany de Sandheder, hvorpaa Gudsfolket har levet i Tro og Tillid i Tusinder af Aar. Har vi da ikke Lov til at tale om